

מרכז תורני ללימוד פנימיות
התורה והחסידות
לאורו של האדמו"ר י-ם
מוהר"ר שלום ספרין זצוק"ל

מאורות שלום

שבת קודש פרשת מקץ | ל' כסלו התשס"ט | גיליון מספר 224 | שנה חמישית

"עבודת המידות"

מאורות הפרשה

"וישראל אהב את יוסף מכל בניו, כי בן זקונים הוא לו" (בראשית לז:ג)

איש אחד שאל פעם את רבו כיצד יוכל הוא לתקן את מידותיו. הרב חשב רגע ואחר השיב: "בתורה מכונה יוסף בשם 'בן זקונים', ובעל הטורים (ר' יעקב בן אשר) פירש זאת כרמז לכך שיעקב לימד את יוסף תורה שבעל-פה. (ובלשונו: זקנים כתיב, שמסר לו כל מה שקיבל מזקנים, שהם שם ועבר)

עומק כוונתו של בעל הטורים עלינו לדעת שהתורה שבעל-פה מורכבת מהמשנה ומהפירושים עליה, המסודרים בשישה סדרי משנה. האות ז' במלה 'זקנים' מרמזת לסדר זרעים, הראשון בשישה סדרי משנה, העוסק בחוקים הקשורים לעבודת האדמה וכן בתפילות ובברכות. האות ק' האות השנייה במלה 'זקנים', מרמזת לסדר קדשים, החמישי בשישה סדרי משנה, העוסק בקורבנות ובעבודת המקדש. האות נ' השלישית במלה 'זקנים', מרמזת לסדר השלישי בשישה סדרי משנה, סדר נשים, העוסק באירוסין, נישואין, ושאר היבטים וצדדים של היחסים בתוך המשפחה. האות ל' הרביעית במלה 'זקנים', מרמזת למלה 'ישועות', אשר לפי חז"ל (מסכת שבת דף לא ע"א) היא שם נוסף לסדר הרביעי בשישה סדרים, שהוא סדר נזיקין, העוסק – כפי ששמו מרמז – בדיני נזיקין. חז"ל אומרים שסדר זה נקרא 'ישועות' משום שהוא מושיע את האדם מגזל, מהסגת גבול וכו'. האות האחרונה במלה 'זקנים', מ' מרמזת לסדר השני בשישה סדרי משנה, סדר מועד, העוסק בדיני שבת ובחגים השונים. והנה נמצא חסר יוסף סדר "טהרות", ויש לשאול מדוע לא לימד יעקב אבינו את יוסף סדר זה? אלא ללמדו וללמדנו, שאת טהרת הלב וטהרת המעשה צריך האדם ללמוד ולתקן בעצמו, כי ישומו של הנלמד תריך לבוא לידי ביטוי מעשי על ידי האדם עצמו במסירות נפש ממש.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת בכה אליאן בת אהרון לוי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>
כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

מאורות המשל והנמשל

משל למה הדבר דומה?

למלך שהיה לו אוהב ואמר לו המלך: הוי יודע שאצלך אני סועד - התקן לי מקום. הלך והתקין לו מקום כפי כחו. כיון שבא המלך, באו עמו שמשים וסנקליטין מכאן ומכאן, ומנורות של זהב מכאן ומכאן. כיון שראה אוהבו כל הכבוד הזה, נתביש והטמין כל מה שהתקין לו. אמר לו המלך: לא אמרתי לך שאצלך אני סועד, ולמה לא התקנת לי כלום? אמר לו: אדוני המלך, ראיתי כל הכבוד הזה שבא עמך ונתבישתי והטמנתי כל מה שהתקנתי. אמר לו המלך: חייך, שאני מניח את כל שהבאתי עמי ואיני משתמש אלא בשלך, בשביל אהבתך. כך הקב"ה כולו אורה, והוא מצוה לישראל לעשות לפניו מנורה ולהדליקה תמיד. כיון שעשה משה משכן ומנורה ובאה השכינה - מה כתיב שם? ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן (שמות מ). מיד ויקרא אל משה. ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו, וישמע את הקול מדבר אליו וגוי' (במדבר ז) ומהו הדבר? - "בהעלתך את הנרות" אמרו ישראל, הקב"ה ברא חמה ולבנה שמאירים את העולם כולו - והוא חפץ שנדליק לפניו נרות

מאורות פרי חיים

"ויהי מקץ" במדרש מובא הפסוק "קץ שם לחושך" חושך נקרא יוון שהחשיך עיניהם של ישראל, טהנה נס חנוכה היה בבית שני המכוון כנגד יצחק אבינו אותיות ק"ץ ח"י, הרומז על הקץ ואור הגאולה.

ואותיות ק"ץ ירמוז על קצו של חושך יוון ר"ת ח"י דיצחק, ונעשה נס חנוכה שמונה ימים, והנה יוסף במצרים פעל ההכנה לגאולת ישראל מידי חושך יוון על ידי שמשך זכות יצחק וזכות שמירת המילה והברית היא אשר זיכתה את ישראל בנס חנוכה כן נגאל במהרה בימינו אכי"ר.

מאורות הסיפור החסידי

מילה של צדיק

בתכונה רבה היתה נוהגת הדלקת נרות חנוכה של הצדיק ר' דוד מטאלנא זצוק"ל. מנורת חנוכה היתה של זהב טהור, ועשויה מעשה אמן, במלאכת מחשבת ואמנות נפלאה. החסידים היו מתאספים בחגיגות מיוחדות לבית הרבי, ושירות זמירות קודש היו ממלאות את חללם של לילות חנוכה. פעם אחת, בליל ראשון של חנוכה, כשהרבי התכוון להדליק נר חנוכה, וכל החסידים עומדים צופים סביבו, נגש הרבי לחסיד אחד ואמר לו: שמע נא: אשתך הלא גוצה היא, איך אתה נוהג כשאתה צריך לדבר עמה: האם אתה מרכין את עצמך אליה, או שהיא מגביהה עצמה אליך?

ותיכף כשאמר את הדיבורים הללו, מבלי לחכות לתשובת האיש, פתח הצדיק ואמר את ברכות נר חנוכה והדליק את הנר. נתפלאו, גם אותו האיש וגם כל החסידים שהיו באותו מעמד, לדיבורים הסתומים והמוזרים הללו של הצדיק. ונתארח אז בבית הצדיק מטלנא קרובו, נכד אחיו, הצדיק ר' מרדכי דוב ז"ל מהרנייסטופול, וגם הוא, כמובן, עמד ביחד עם כל החסידים בשעת הדלקת הנרות של דודו הצדיק, וגם הוא שמע את שאלתו המוזרה של הצדיק לאותו חסיד. וכשראה את תמיהתם של החסידים על כך, אמר להם הצדיק ר' מרדכי דוב: אני אפרש לכם את דברי דודי זקני הצדיק. בגמרא אמרו: "מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה", אולם יוצא מן הכלל הזה הוא בשעת נר חנוכה, שהרי נר חנוכה מצוה לכתחילה דוקא למטה מעשרה טפחים סמוך לקרקע, והשכינה יורדת אז למטה מעשרה, ובכתבי האריז"ל כתוב, שזהו בסוד "איתתך גוצא גחין ולחיש לה". וזהו מה שרצה הצדיק לרמז ולהזכיר.

למחר, בשעת הדלקת הנר השני, פנה שוב הצדיק מטאלנא לחסיד אחד, ואמר לו איזה דיבור בלתי מובן. ולקרובו הצדיק מהרנייסטופול פנה ואמר: הפעם כבר לא יעלה בידך כדאתמול. ונתפעל מאוד הצדיק מהרנייסטופול ז"ל מרוח הקודש של הטלנאי ז"ל.

סיפורי חסידים

<http://www.ohrshalom.net>
info@ohrshalom.net

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמות וברכות.

ליצירת קשר - בית המדרש אור שלום - ת.ד. 88 מיקוד 90100

קרית ארבע מיקוד 90100

כתובת אתר אינטרנט
כתובת דואר אלקטרוני